

skrevet, og jeg staaar ved dem endnu den Dag i Dag, jeg mener, de er rigtige, men jeg mener ikke desto mindre, at det Forslag, Kommissionen har stillet paa dette Punkt, er fuldt forsvarligt. I den korte Bemærkning, jeg fremsatte i Gaar, kunde jeg ikke gøre nærmere Rede for det, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Tjenestemandsklasses Lønningsforhold er blevet overordentlig stærkt forbedret ved Lønningskommissionens Forslag, ja, jeg kan ikke i Øjeblikket erindre nogen anden Lønningsklasse i hele Systemet, der har faaet en saa høj procentvis Stigning, en saa stor økonomisk Forbedring som netop denne Tjenestemandsklasse; jeg vil ikke benægte, at der kan være en eller anden, som man maaske kunde finde en endnu større Stigning for, men i saa Fald er det meget faa og meget smaa Klasser, og jeg kan, som sagt, i Øjeblikket ikke erindre en eneste. Idet jeg holder mig til den Gruppe, i hvilken disse Lærere staaar, skal jeg gøre Rede for nogle procentvise Stigninger, som Lønningskommissionens Forslag vil medføre. De Tal, jeg her møder med, er imidlertid ikke udregnede paa Grundlag af de Satser, som findes i den afgivne Betænkning, det har jeg ikke kunnet faa Tid til at gøre, men paa en Udregning, som fandt Sted, efter at disse Lønninger var normerede paa det Grundlag, vi kalder Decemberforligets Satser. Disse Satser kan imidlertid udmærket godt benyttes her, idet der ingen væsentlig Forskydning af relativ Art har fundet Sted, siden disse Satser blev fastslaaet. Holder vi os til den Lønningsgruppe, Gruppe 3, indenfor hvilken disse Lærere staaar, viser det sig, at Rigsarkivets Tjenestemænds Lønninger efter Kommissionens Forslag er steget med ca. 38 pCt., Landsarkivernes med 37 pCt., det kongelige Biblioteks med 37 pCt., Universitetsbibliotekets med 35,6 pCt., Statsbibliotekets i Aarhus med 42, Nationalmuseets med 35,6, Kunstmuseets med 33,7, Professorerne ved Universitetet med 32, Docenterne med 30, og for at nævne to Grupper indenfor den Institution, jeg selv tjener ved, og som det ærede Medlem fra Fredericia mente havde faaet baade i Pose og Sæk, skal jeg oplyse, at Stigningen for Rektorer ved Statsskolerne er 24,7, for Adjunkter og Overlærere, regnet under eet, 32,8. Som det ærede Medlem vil lægge Mærke til, ligger disse Tal gennemsnitlig omkring 32—33, nogle ligger noget under, og nogle ligger over. Men hvorledes stiller Forholdene sig for de Institutioner, paa hvis Vegne det ærede Medlem fra Fredericia i Gaar var saa uendelig forarget? De stiller sig paa følgende

Maade: Forslaget vil medføre, at Lærerne og i det hele taget Personalet ved Døvstummeinstituttet i København vil faa en Forhøjelse af 48,1 pCt., Døvstummeinstituttet i Fredericia 58 pCt., Døvstummeskolen i Fredericia 46,4, Døvstummeskolen i Nyborg 60,6. Saa kommer vi til Stigningen for Blindeinstituttet og Statens Blindeforskole. Tallene for dem ligger ogsaa meget højt, men dem kom det ærede Medlem ikke ind paa. Det var Resultatet af det Forslag, som stilledes i sin Tid, i December Maaned, og hvis Satser ganske vist er forandrede, men sandelig ikke forandret i Disfavør af Døvstummeskolernes Læreie, tværtimod, det, der er sket siden med disse Institutioners Tjenestemænd, er det, at de relativt har faaet deres Lønninger forhøjet mere end de andre Tjenestemænd, hvis Lønsatser og Stigningstal jeg nævned. (*L. Rasmussen*: Ja, selvfølgelig). Ja, selvfølgelig, det har vi gjort, og vi har forhøjet dem bl. a. paa den Maade, at Forstandernes Lønning blev forhøjet med 1800 Kr., saa at Forstanderne kom op i Lønklasse med Statsskolernes Rektorer og Statsseminarielærerne, og saa indførte vi Avancementsstillinger. Saa vidt jeg husker — jeg har ikke haft Lejlighed til at se Fortrykket igennem —, sagde det ærede Medlem noget i Retning af, at vi ikke havde indført Avancementsstillinger eller lignende af nogen Betydning ved disse Institutioner. Det er netop ved disse Institutioner, vi har indført nye Avancementsstillinger, idet vi har gjort Inspektørstillingerne til selvstændige Stillinger indenfor Institutionerne, som Lærerne kan avancere til og saaledes naa op til at faa en Lønning, der ligger væsentlig højere end den, de tidligere har kunnet naa, og højere, end Lærerne i Almindelighed vil faa; der hører tillige kongelig Udnævnelse til disse Stillinger og Pensionsret af det hele Beløb. Fra Administrationens Side har man ogsaa været overordentlig tilfreds med den Stilling, Lønningskommissionen har taget, og naar det ærede Medlem mente, at man havde gjort, hvad man kunde for at faa disse Lærerlønninger op, men at man fra Administrationens Side havde mødt Modstand, som man ikke havde kunnet overvinde, er dette ikke rigtigt, Administrationen har hævdet, at Forstanderne skulde staa som Forstanderne for Statsseminarierne og Statsskolerne, og det er Lønningskommissionen gaaet med til, og om de øvrige Spørgsmaal har der hersket lutter Enstemmighed og Velvillie under de Forhandlinger, der er førte med Administrationen. Jeg tror ogsaa, at Forslaget paa dette Punkt er helt og fuldt for-